

[Poul Møller.]

socialdemokratiet ikke har sin skattepolitiske interesse i at flytte proportionalsskattegrænsen i vejret, men jeg tror, at efterhånden som årene går, vil der være flere og flere også af socialdemokratiets vælgere, der kan se, at proportionalsskattegrænsen på dens nuværende niveau er forældet, nemlig 22.000 kr. i skattepligtig indkomst; de rykker selv derop. Da vi gennemførte denne grænse i 1962, var det således, at vi kunne sige, at godt 90 pct. af skatteborgerne hermed var dækket af proportionalsskatten. Efterhånden som årene er gået, er der flere og flere procent af befolkningen, der er kommet op i de høje marginalskatter, der sætter ind, når man passerer de 22.000 kr. i skattepligtig indkomst. Hvis man vil have folk til at arbejde, hvis vi vil prøve på at løse vore økonomiske problemer ved at forøge produktionen, må vi også gøre det tiltalende og tiltrækkende at arbejde mere, at producere mere, at vise mere initiativ og ikke kvæle det med disse høje marginalsskatteprocenter. Sambeskatningsproblemet bliver heller ikke løst.

Vi får en efterregulerende kildeskat. Opsparingens stilling bliver ikke klaret og ikke bedre ved kildeskatten. Den højtæredede finansminister gjorde i sin fremsættelsestale en hel del ud af, at så mange andre lande har gennemført kildeskatten, og så måtte vi også gøre det. Kildeskatten er i praktisk talt alle de lande indført ikke af hensyn til skatteborgerne, men af hensyn til staten, for at sikre staten pengene, når folk tjener dem. Det er staternes fattigdomstegn, at de har indført kildeskatten. (Afbrydelse). Nej, det kan godt være, vi er ved at blive så fattige på grund af den regering, vi har. Det er klart, at med stigende indtægter har staterne været interesseret i at gribe deres del med det samme og ikke give borgerne kredit, alle de stater, som var i finansielle vanskeligheder, og det er et fattigdomstegn, fordi kildeskatten er indført i landene i en periode, hvor man havde arbejdsløshed, og hvor det derfor var så vigtigt for staten at få sin bid af indkomsten, af lønnen, inden folk blev arbejdsløse, så de ikke kunne betale. Se, det er den historiske forklaring på, at der er så mange lande, som har kildeskat. Der har ikke været tale om

noget hensyn til borgerne ved indførelse af kildeskat i noget af landene.

Jeg har her gjort nogle betragtninger gældende om inflationsbekæmpelse og om nogle af de skattepolitiske problemer, der ligger over til næste år.

Jeg vil gerne til sidst sige, at det forekommer mig helt klart, at den regering, der trådte til efter valget den 22. september, ikke har vist evnen til at lede folketingets arbejde. Jeg tænker her på arbejdet før nytår, hvis man overhovedet kan bruge udtrykket arbejde i den forbindelse. Vi gik ledige i oktober, november og december og det meste af januar måned. Jeg tænker her på den måde, hvorpå man serverede buketterne for os, blomst for blomst, tidsel for tidsel; jeg tænker her på den opsamling af hele arbejdsstoffet, som har mødt os gennem de sidste uger; jeg tænker her på store reformforslag, som er kommet så sent, at de overhovedet ikke har kunnet blive behandlet i dette folketingsår; jeg tænker her på de forslag, der kom i sidste øjeblik om obligationsrenten og obligationsproblemet foranlediget af et brev fra Nationalbanken, skønt regeringen vel må have erkendt obligationsproblemet alvor, lige så længe som Nationalbanken har erkendt den. Se, alt dette viser, at der ikke har været nogen ledelse af folketingets arbejde i dette folketingsår.

Jeg tænker imidlertid også på indholdet af disse foranstaltninger; den ene foranstaltning har slået den anden på munden. Man vil have obligationsregulering, fordi der udbydes for mange obligationer; man udbyder selv nye obligationer og får lov-hjemmel til at udbyde præmieobligationslån. Man vil standse gældsætningen; man optager selv udenlandske lån. Man vil have fremmet produktiviteten og produktionen; man gennemfører et forslag om forhøjet selskabsbeskatning, som så virke modsat. Man fremsætter et forslag i folketinget om indførelse af afgift på elektrisk strøm for ad den vej at fremme produktionen og produktiviteten i vort samfund. Man har ikke rørt ved de administrative problemer; vi har ganske vist fået en redegørelse om, at nu skal vi ikke have forvaltningsnævn eller administrationsudvalg, nu skal vi have et administrationsråd. Man sætte ølse for og ølse bag, pølsen beholder alligevel sin smag.